

Директор "Рівне 1" — про мафію, подорожі, депутатство і тих, кого беруть у похід лише раз

ВІКТОР ДАНИЛОВ: "ВІЗЬМІТЬ І ЗРОБІТЬ КРАЩЕ!"

22 вересня 1995 року в ефір вийшла перша програма телеканалу "Рівне 1". Не всі пам'ятають, що спершу, впродовж двох років, канал носив іншу назву — MTV (за іменами засновників). А перші його програми виходили в ефірі... іншого каналу — власної частоти майбутній Перший місцевий ще не мав. Так розпочинав діяльність канал, який нині впевнено посідає лідируючі позиції в місцевому телевізійному просторі. Не все за ці 15 років було легко і гладко. На колектив телекомпанії чекали декілька хвиль кризи, кадровий голод, судові позови й дзвінки від обурених чиновників... Але улюблені рівненськими глядачами програми продовжують розвиватись та вдосконалюватись, журналісти телеканалу продовжують піднімати гострі проблемні питання, намагаючись впливати на суспільні процеси в регіоні — а небайдужі глядачі не дозволяють телевізійникам розслабитися, пропонуючи нові теми, критикуючи й іноді хвалючи.

Як розвивався Перший місцевий упродовж 15 років? Якої позиції дотримуватиметься зараз? Хто розкаже про це краще, ніж засновник і незмінний директор телерадіокомпанії "Рівне 1" Віктор ДАНИЛОВ! А принагідно "ОГО" запитала Віктора Євгеновича про роботу "кулінарного" телеведучого, чоловічі захоплення, політичні амбіції... і ще про багато чого іншого.

"ТЕЛЕБАЧЕННЯ — ЦЕ БІЗНЕС, ЯКИЙ МОЖНА ЗАДУШИТИ ЗА ОДИН ДЕНЬ"

— Вікторе Євгеновичу, цими днями Перший місцевий — "Рівне 1" — святкуватиме 15-річчя. Що було найважчим, коли починали? Які перешкоди потрібно було подолати, аби зробити місцевий телеканал таким, яким він є нині?

— Так, 15 років тому я мав необережність разом з однопідприємцем заснувати телеканал. (Посміхається). На той час я був редактором газети "ОГО". Видавничий бізнес процвітав. Перші незалежні медіа працювали

набагато ефективніше, ніж ЗМІ, які фінансувалися владою. Ми почали отримувати відчутний прибуток, частину якого згодом змогли інвестувати в місцевий телеканал. Конкуренція була серйозна. Пам'ятаєте місцевий "10-й канал"? Для більшості людей місцеве телебачення тоді асоціювалося саме з ним. Найбільшою перешкодою була відсутність масового прийому нашого сигналу. Кабельного телебачення тоді не було, а будинкові антенні системи на дахах дозволяли приймати тільки чотири канали: три центральних і один місцевий — "10-й канал". Нас мало хто бачив і мало

хто знав. Тому починати доводилось фактично з нуля.

Паралельно з боротьбою за глядача ми продовжували розвивати технічну базу, розробляли та запускали нові телепрограми, виховували професіоналів-журналістів... Різні періоди були. Злети і падіння, кризи й технічні прориви. Та сьогодні ми міцно тримаємо свою аудиторію. За нашими оцінками, це близько 750 тисяч телеглядачів. І, незважаючи на високу конкуренцію, стійко утримуємо позицію Першого місцевого.

— Наскільки я розумію, щоб перейти від газетної справи до телебачення, довелося вивчити багато нового?

— А ми для того і живемо, щоб пізнавати щось нове. Я б сказав: ми перестали жити, коли перестали пізнавати цей світ. А з професійної точки зору тим більше. Якщо ти хочеш триматися на плаву — треба постійно чогось вчитися, розвиватися. Телебачення на порядок цікавіше, ніж видавничя справа, не в образі газетярма буде сказано. Телебачення — це цілий світ. Кого не запитай — всі знаються на телебаченні. Особливо ті, хто над ним ніколи не працював... Але я сказав би критиканам так: "Візьміть, будь ласка, і зробіть краще". Не так це просто. По-перше, обмежений частотний ресурс. Впровадження цифрового телебачення в Україні страшенно гальмується. І ми значно в цьому плані відстаємо від цивілізованого світу. По-друге, телебачення, на відміну від газет, живе виключно за рахунок рекламних грошей, а вони зосереджені переважно у містах-мільйонниках. А такі регіони як наш — дуже бідні на рекламні бюджети. Тому фінансові можливості не дають зробити телевізійну картинку, програми і всю нашу роботу більш яскравою для глядачів. Хоча чимало інновацій, які запроваджуємо, великих вкладень не потребують. Головне — знайти і гарно подати цікаву ідею. Так і намагаємось.

вання з американськими колегами ми зробили невеличку революцію — повністю перезапустили наш інтернет-ресурс. І досягли результату, на який я і сам, чесно кажучи, не очікував: за рік вийшли на лідируючі позиції в Україні серед сайтів місцевих телеканалів!

— Завдяки яким якостям вдалося подолати оцих декілька хвиль кризи,

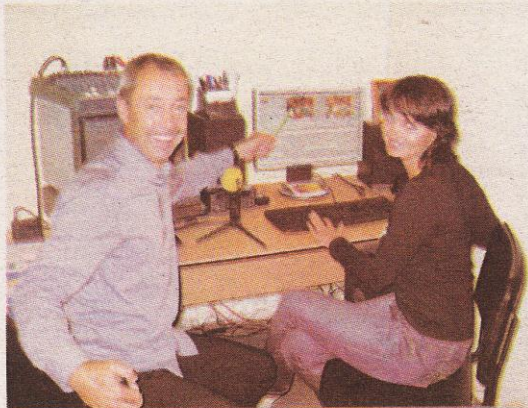
— Напевно, саме цього вичились в американців? Знаю, що "Рівне 1" брало участь у програмі обміну досвідом зі схожою телекомпанією з-за океану...

— Так, маємо партнерів у штаті Вірджинія, в місті Роанок, яке подібне до Рівного не лише назвою, а й розмірами. Колеги з тамтешньої телекомпанії WDJB-7, попри "печерний", на американському фоні, стан місцевого українського телебачення, були приємно вражені нашою роботою. Ми багато цінного в них перейняли! Основне, чого навчилися в американців, — це робота над сайтом. Раніше наш сайт rivne1.tv виконував роль візитки телеканалу — і не більше. А після спілку-

про які ви згадали?

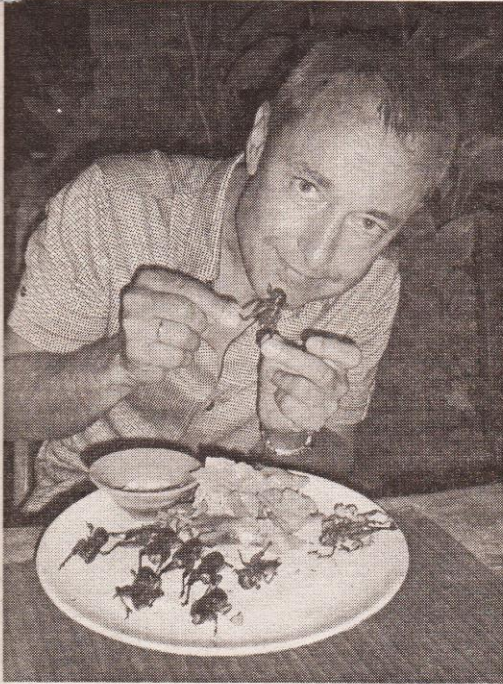
— Насправді телебачення — це дорогий бізнес. Це не якась там іграшка. Це робота, яка потребує сил, натхнення і капіталовкладень. Все, що ми заробляємо на рекламному ринку, потім інвестуємо в програми, людей і технічне озброєння телеканалу (це те, що найдорожче коштує і найнеобхідніше).

Нині ми знаходимося на стабільному етапі розвитку. У нас є люди, які працюють на телеканалі з часу його заснування. Є фахівці, які вчилися у нас, набиралися досвіду, а тепер успішно працюють на столичному телебаченні. Можна сказати, що ми також доклали руку до підготовки таких висококваліфікованих спеціалістів.

"Телевізійну кухню" Віктор Данилов пройшов від А до Я. На фото — під час монтажу телепрограми "Смачного!" з керівником програмного відділу ТРК "Рівне 1" Ольгою Стельмах

Віктор Данилов має захоплення не тільки готувати смачні страви, а й куштувати їх. На черзі — свіжі екзотичні комахи

Небезпека ось у чому: в нашій країні телебачення — це бізнес, який можна задушити за один день. Цьому й доводиться протистояти. Це — постійна боротьба за виживання, боротьба за збереження своїх позицій.

— Примітно, що робота на телебаченні для вас полягає не лише в керуванні. Ви і ведучий телепрограми, й ініціатор журналістських розслідувань. Пригадую, як депутат Рівненської облради ви підняли більше питання браконьєрства на Рівненщині, яке вдалося вивести на рівень суспільного обговорення, і це дало позитивні результати...

— У нас на телеканалі існує такий ентузіастський проект, доволі рейтингова програма "Чоловічі розваги". Під час зйомок ми постійно стикалися із свідченнями людей: за останні роки значна частина рибних запасів Рівненщини — знищена. Ми розуміли, що телеканал "Рівне 1" — це не тільки офіс та обладнання. Це серйозний інструмент впливу як на реальність сьогодні, так і на формування суспільної думки. Отже, вирішили бити на сполох. Будучи соціально відповідальними, патріотами краю — через журналістські розслідування, через зйомки прихованими камерами, нічні чергування на воді, підключаючи всіх ентузіастів, в тому числі депу-

татів обласної, районних рад, — взяли за мету зламати хребта браконьєрській мафії. Адже роль преси, як четвертої влади, ще ніхто не відміняв. У світі, де люди живуть якісно, багато і швидко, засоби масової інформації є потужною силою на сторожі демократії та законності. Ось і ми маємо бути додатком до когось чи чогось. Як кажуть, вовка бояться в ліс не ходимо з чиновниками на місця, із правоохоронними органами. Спільними зусиллями через тиск громади ми домоглися зміни керівництва рибінспекції та заборони промислового вилову риби. Розробили Програму підтримки водоєм Рівненщини, за якою на цей рік передбачено спрямувати 100 тисяч гривень на зарибнення водоємів. Я, як депутат облради, активно просував це питання. Боротьба тривала півтора року і ще не завершилася остаточно. Справжній бій — ще попереду.

"МРІЮ ФОТОГРАФУВАТИ ВСІ ЧУДЕСА СВІТУ"

— Вікторе Євгеновичу, за освітою ви інженер...
— Так, інженер-хімік-

технолог. Трудову діяльність починав з "Рівнеазоту". З начальника зміни "романтичного" цеху фосфорної кислоти та фтористих солей. У нас багато людей, які не мають фахової журналістської освіти. Але практика часто доводить: люди з технічною освітою часто краще себе проявляють у творчій роботі, ніж з гуманітарною.

— Чому ж присвятили життя журналістиці?

— Журналістика — це одна з найцікавіших професій. Недарма збираємо ансамбли на Школі універсального журналіста, яку проводить телеканал "Рівне 1" спільно з Видавничим домом "ОГО". Так приємно дивитися, коли у наших випускників виростають крила і горять очі від очікування результатів своєї роботи. Це — резерв нашої незалежної преси.

— Ви, як справжній журналіст — великий любитель екстриму. Судячи з того, в яких країнах побували, яких крокодилів-змій перепробували...

— На смерть, знаєте ризикувати не хочеться. (Сміється.) Але лежати біля телевізора на дивані більшу частину свого життя — також не годиться. Є певна життєва місія, є якісь мрії, які хочеться втілювати в реальність. І мова не йде про "полежати на пляжі", а про такі мандрівки — по лісах, по горах, по ріках-морях. Так, я багато подорожую. Це — прагнення пізнавати світ. Бачити не очима Сенкевича, як колись казали, а своїми. Намагаюся вириватися у так звані поїздки "галопом по Європах". Якщо, приміром, відвідуємо В'єтнам і поруч Камбоджа — то гріх туди не зайти і не подивитися їхні кхмерські храми. Взагалі моя мрія — сфотографувати всі чудеса світу.

— Судячи з ваших розповідей про подорожі — це не дорогі готелі зі спа-салонами, а ось такі "дикі" поїздки. Немає страху перед такою небезпечною екзотикою? То вкусить щось, то вжалить...

— Які спа-салони! Рюкзак на плечі — і вперед! Ось поїхали у Грузію-Вірменію, заглянули на озеро Севан (у мене була мрія закинути вудочку в озері Севан). Мрії такі збуваються... А вкусити можуть і в нас. От нещодавно збирав у Костопільському районі гриби. Розгрібаю листя, а там — гадючка. Ледь не цапнула за руку. Так що всюди є небезпека... Останні укуси медуз досі не проходять, більш як півроку.

ДОСЬЄ

Прізвище, ім'я, по-батькові:
Данилов Віктор Євгенович
Вік: 47
Місце роботи: ТРК "Рівне 1"
Сімейний стан: Одружений, виховує двох доньок
Життєве кредо: Піднявся і пішов!
Хобі: Мандрівки, риболовля, нумізматика
Домашня тварина: Золоті рибки в басейні
Автомобіль: Audi
Знак Зодіаку: Терези
Улюблена страв: Оселедець з цибулькою
Улюблений напій: Кайпірinya, кава
Заповітна мрія: Побувати у 100 країнах

— Ви ще й грибник? За-тятий?

— Ще й який! Дуже шкодую, що через таку погоду у нас останні два роки практично нема стільки грибів, скільки хотілося би. Але минулих вихідних "відірвався". Матимемо тепер консервації грибочків на Новий рік.

— З одного боку, у вас такі суто чоловічі захоплення: риболовля, полювання, збирання грибів. А з іншого — ще й готуєте, ведемо авторську телепрограму "Смачного!"...

— Готувати — це стан і задоволення, притаманні справжнім чоловікам. Це така насолода нагодувати своїх близьких, друзів, кохану дружину. Це ні з чим не зрівняти...

— Дивилися вашу програму, і складається враження, що ви все життя готували, такий собі "шеф-кухар усієї Рівненщини" — настільки органічно в цій ролі виглядаєте. У той же час створили низку підприємств у медіагалузі, маєте за плечима три депутатські терміни — два в обласній раді й один у міській... Як вдається поєднувати таку захоплюючу справу як кулінарія із такою серйозною як політика?

— Кулінарія — це для душі. А політична діяльність — це можливість реалізувати власний життєвий досвід на благо міста, області.

Адже подорожі подорожами, а жити мені і моїй сім'ї — тут, у Рівному. Коли створив з нуля власну справу, коли дав роботу сотням людей, коли не з книжкою знаєш, за якими законами працює економіка, — логічно виникає бажання відстоювати власну позицію, впливати на суспільні процеси.

— Повернувшись до теми подорожей... Ви, зазвичай, їдете з друзями. Які якості цінуєте у друзях?

— Порівну працювати просто треба. Генералів у таких подорожах немає. Приїхати, почекати, доки хтось розбіє намет, начистить картоплі, помие посуд — а ти будеш відпочивати?! Таких у подорожі беруть лише один раз...

— Ви про свої мандрівки з таким захопленням згадуєте...

— Побачити зоряне небо на нічній рибалці, провести ніч у човні — це важко фізично, але... Коли обираєш: полежати на дивані чи знову поїхати — вибір однозначний. Це елементарні потреби активної людини: нові враження, нові емоції, нові пригоди. Щоб потім, у хорошій компанії, можна було проголосити чудовий грузинський тост: "За наші солодкі спогади!"

Юліана ТЕТ

Увага! Не пропустіть спецвипуск кулінарного шоу "Смачного!"

у п'ятницю, 24 вересня, о 20.15 на телеканалі "Рівне 1". Адже до 15-річчя Першого місцевого на глядачів чекає сюрприз від ведучого програми та директора ТРК "Рівне 1" Віктора Данилова.

